

Tredjemand benyttede Tilkendegivelsesmaader. Er f. Eks. en Fuldmagt bekendtgjort i Bladene, men desuden ved særskilt Erklæring meddelt en enkelt Person, er det tilstrækkeligt til Tilbagekaldelse overfor alle andre end denne enkelte Person, at Forskrifterne i Udkastets § 15 ere iagttagne.

Den Tilbagekaldelsesmaade, Tredjemand i Almindelighed vil være bedst tjent med, er den særskilte Meddelelse til ham om, at Fuldmagten ikke længere skal gælde. Er Fuldmagten tilkendegivet for en ubestemt Kreds af Personer, f. Eks. ved Bekendtgørelse i Bladene, vil det ikke være muligt at sende særskilt Meddelelse til alle vedkommende, idet Fuldmagtsgiveren ikke kan vide, hvem de ere. Men kender han nogle af dem, maa han overfor disse kunne tilbagekalde Fuldmagten ved at sende dem særlig Meddelelse herom. Det, Tredjemand har Krav paa at faa at vide, er, at Fuldmagten er tilbagekaldt, og denne Kundskab faar han sikrest ved en særlig til ham rettet Meddelelse. I Overensstemmelse hermed er der i § 13, 2det Stykke givet denne Tilbagekaldelsesmaade et Fortrin fremfor de andre, idet det der er bestemt, at den Tredjemand, overfor hvem en Fuldmagt er tilbagekaldt ved en til ham særskilt rettet Erklæring, ikke kan paaberaabe sig, at Tilbagekaldelse ikke er sket paa anden Maade.

Virkingen af stedfunden Tilbagekaldelse eller andet Ophør af Fuldmagten er, at denne ikke fremtidig kan benyttes med Retsvirkning. Hvad Fuldmægtigen foretager efter Ophøret, er ikke bindende for Fuldmagtsgiveren. Derimod vil det af Fuldmægtigen forinden foretagne som Regel ikke anfægtes af Ophøret. Tvivl kan dog rejses, om en Erklæring, der af Fuldmægtigen er afgivet, inden de Ophøret medførende Kendsgerninger forelaa, men først er kommet til Tredjemands Bevidsthed samtidig med eller efter dette Tidspunkt, er bindende for Fuldmagtsgiveren eller ej. Herom har man imidlertid ikke kunnet give nogen Bestemmelse, idet en for de forskellige Tilbagekaldelsesmaader fælles Regel ikke kan opstilles. End ikke inden-

for samme Tilbagekaldelsesmaade vil Reglen altid være den samme i de forskellige Tilfælde. Hvis f. Eks. Fuldmagten er bragt til Tredjemands Kundskab ved en særlig Meddelelse fra Fuldmagtsgiveren, og Fuldmagten tilbagekaldes, fordi Fuldmægtigen pludselig er bleven syg, bør Tilbagekaldelsen ikke have Virkning paa de af Fuldmægtigen tidligere afgivne, men ved Tilbagekaldelsen endnu ikke til Tredjemands Kundskab komne Viljeserklæringer. Motiveres Tilbagekaldelsen derimod ved, at Fuldmægtigen i den senere Tid ikke har røgtet sit Hverv paa tilbørlig Maade, bør vistnok efter Omstændighederne noget andet antages.

§ 14.

Hypeligt vil Fuldmagten være bragt til Tredjemands Kundskab ved en af Fuldmagtsgiveren til ham særskilt rettet Erklæring. Om saadan Fuldmagt bestemmer Udkastets § 14, at den er tilbagekaldt, naar særskilt Erklæring om, at Fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til Tredjemand.

Den Erklæring, der bringer Fuldmagten til Tredjemands Kundskab, kan enten indeholde selve Fuldmagten, eller den kan være en Meddelelse om, at Fuldmagtsgiveren allerede har givet Mellemmanden Fuldmagt. Begge Tilfælde bør behandles ens, idet Tredjemand i lige Grad maa kunne stole paa, at Fuldmagten bestaar med det i Erklæringen angivne Indhold, hvad enten den gaar ud paa det ene eller det andet af de nævnte Alternativer. Den tyske borgerlige Lovbog §§ 170 og 171 hvile paa samme Synspunkt.

For at Reglen i Udkastets § 14 skal være anvendelig, maa Fuldmagten være bragt til Tredjemands Kundskab ved en til ham særskilt rettet Erklæring fra Fuldmagtsgiveren. At f. Eks. Bekendtgørelse i Bladene ikke er en særskilt til Tredjemand rettet Erklæring, er klart. Et Hovedeksempel paa en til Tredjemand særlig rettet Erklæring er paa den anden Side et Brev eller anden saadan privat Meddelelse til ham. Noget tvivlsomt kan efter